

bi se le po treh letih smela večne obljube storiti. Je zato pa tudi vedela to veliko milost ceniti. Njeno obličje je kar žarelo velikih milosti in veselja neizrečene. Vsa mirna je pričakovala ločitve duše od umrlega telesa. Vsa vdana v voljo božjo zatisnila je svoje oči za ta svet dne 11. septembra leta 1892.

Hvaležne kandidatkinje učiteljice pripravnišča položile so krasen venec na njeno rakev. Stariši in bratje in druga rodbina so prihiteli na pogreb. Jokali in žalovali so nad ugasnjenim mladim življenjem. So vendar imeli veliko veselje nad svojo hčerjo, oziroma sestro — redovnico. Vendar potolažite se, ne jokajte! Sestra Ljudmila je šla rada v smrt zaradi Jezusa. Zdaj se raduje z njim nad zvezdami, ter prosi za Vas obilnega blagoslova iz hvaležnosti, da ste njo spravili v samostan, ter ji s tem pripomogli do tako lepe izgledne smrti. »Na veselo svidenje pri nebeskem Očetu, ljubi starši, dragi bratje in sestre«, kliče vam sedaj iz nebes nepozabljiva č. šolska sestra Ljudmila.

Gospodarske stvari.

Zboljšanje travnikov potrebno v povzdigo konjereje.

V teku poslednjih dvajset let se je naše narodno-gospodarstvo zelo predrugačilo. Poprej je pridelovanje žita prinašalo kmetu potrebnih dohodkov. Od tistega časa pa, ko je tuje ameriško in avstralsko žito zdatno znižalo ceno našemu zrnju, mora vsak posestnik gledati na to, da si odpade dohodke iz pridelovanja zrnja nadomesti s tem, da bolje skrbi za živinorejo. Dobro živinoreje, bodi si konjev ali goveje živine, pa si brez dobro obdelanih travnikov misliti ne moremo. Vendar ravno za travnike mnogi posestniki najmanj skrbé. Navadno se zadovoljijo s tem, da krtovinjake povlačijo, mah in volk z brano izsuvajo ter semtertje travnike napojijo z vodo mimo šumljajočega potoka. Toda s tem še nikakor ni vse delo na travniku opravljeno. Pred vsem je treba močvirnate kraje osušiti. To se zgodi najlažje s tem, da se napravijo jarki, po katerih preobilna voda odteka. Kjer pa je jarek, tam ni trave. Boljši so toraj s kremenom (potočnim kamenom) obokani rovi, katerih površje je s trato pokrito. Kjer pa se močvirje osuši, treba je slabo travo z boljšo nadomestiti s tem, da se naseje seme boljše trave, ali pa se potrosi z apnom ali pepelom. Dobro je tudi mokrotne kraje potrositi z (žagovino) piljevino.

Prav dobro je napajati travnike v spomladi in v jeseni s kalno vodo. Kjer pa to ni mogoče, tedaj pa se naj vrežejo v travnik brazde, katere imajo namen travnike napajati, preobilno vodo pa zopet odvajati.

Najboljše in najpotrebnejše za travnike pa je gnoj. Gnojiti moraš vsako leto travnik z mešanico (kompostom) in gnojnic, vsako tretje leto pa s hlevnim gnojem. Veliko škode travnikom napravi paša. V jeseni popasejo ljudje s konji in govedo travnike ne glede na to, ali so primerni za pašo ali ne.

Za popasevanje niso močvirnati travniki. Živina njim škodi; dobro travo potepta in vniči ter še napravi več močvirja. Za pašo tudi niso strma rebra. Živina zrahlja prst, katero potem naliv (hlišč) odplavi.

Za pašo slednjič tudi niso presuhi travniki. Živina, bodi si konji ali goveda, jih tako potepta, da se mnogokrat na njih prah kadi ter potem skoraj nič več ne raste.

Kako rediti konje težkih hladnokrvnih plemen?

Žrebeta težkega hladnokrvnega plemena treba je po zimi marljivo spuščati na prosto v sveži zrak; le po noči naj se zapirajo v zračne hleve. Nad tem se pregrešijo mnogi konjerejci, kateri skrbijo le za to, da imajo okrogle, debele konje ter jih v ta namen vedno v toplih hlevih stati pustijo. Taki konji pa so medli, rahli ter ne morejo nič zdržati. Navadni kupec pa ne išče konja za mesnico, ampak za delo. Hoče imeti toraj močnega trepeznega in vstrajnega konja. Taki pa se zredijo z ovsom, dobrim zdravim senom, posebno pa z obilnim gibanjem na prostem v svežem zraku, kjer se konj vtrdi.

Pri vzrejevanji konj gledati je tudi na to, da je dobrega pokolenja to je dobre kobile in dobrega žrebca.

Kainit.

Objavi, katera se je proglasila pred maim časom v tem listu, gledé gnojila Kainit, kateri se dobiva v c. kr. solini v Kaluszu — v Galiciji — se dostavlja, da je v novjšem času izšla nova določba, vsled katere so — kakor prej javljeno — sicer naročnine na imenovano gnojilo koleka proste, nasprotno pa morajo biti vloge, katere imajo za izročenje certifikata, ki potrjuje pravico dobave Kainita, predložiti pri c. kr. okrajnih glavarstvih kolekovane s 50 kr. za polo. Omenjeni certifikati sami pa ostanejo slej kakor prej pristojbin prosti.

Jeli treba konja vsak mesec prekovati?

Konja je treba takrat prekovati, kadar rog kopita, katero podkva varuje, vraste črez podkvo. To se zgodi navadno vsak peti teden. Ako staro podkvo dalj časa pustiš na kopitu, tedaj ovira kopito, da se ne more raztezati in skrčevati. V notrajnih delih pa zaostaja kri in se ne more prosto pretakati. Konj postane šepav. Sploh pa je treba konje, kateri imajo polno mesovnatost kopita, večkrat prekovati.

Sejmovi. Dne 10. marcija v Dolu, v Št. Juriji ob Tabru, v Kapelah, v Strassu, v Orešji, v Kostivnici. Dne 11. marcija v Celji, pri M. Magdalenii v Mariboru in v Slov. Gradci. Dne 13. marcija v Št. Juriju ob južni železnici; pri Sv. Lovrenci na Dravskem polju in v Selnici nad Mariborom. Dne 14. marcija v Stainzu.

Dopisi.

Iz Maribora. Tedaj so spet šli naši Slovenci iz Mariborske okolice tje v Brazilijo. No, srečno pot! Dal Bog, da bi vam žal ne bilo! Da, to so bili prizori na kolodvoru. Ubogi nedolžni otročiči so se vsem, le ne svojim brezsrčnim roditeljem smilili. Kako so na mrzlih tléh okoli lazili in kašljali — brez skrbi, ne vedé, kam jih stariši silijo. Ali vam je Brazilijanska vročina zdaj že srca okamenela? Takovšnega zaničevanja sam sebe in svoje domovine, take trme, tako grozinske nespameti in kljubosti se najdobrohotnejšemu podučevanju upreti, kakor so Amerikanci bili, tega nihče ne verjame, človek je moral le kar strmeti in obmolkniti. Kdo pa so ti ljudje? Večidel viničarji, dvoraki in nezadovoljni delavci, neučeni, lakomni, brez izgoje s svojimi otroci vred; Bog zna, zakaj se njim je toliko mladih deklet pridružilo! Od vseh strani so na kolodvor prihajali s svojimi culami v roki ali na glavi. Tu so pa bili od gosposke zadržani in je tako minolo teden dnij prej, ko so svoje reči in potna pisma v red spravili. Moži so začeli žugati, ženske so si bile v skrbéh, otroci so vedno

stitali, češ, da je toliko let najbolje znamenje, da jim ljubi Bog podeli še jih več in večjih milostij v blagor sv. cerkve! Bog usliši to prošnjo, vzeto iz srca vsakemu katol. kristjanu!

Italija. Letos obhaja kralj in kraljica srebrno poroko ter se pravi, da se vdeleži te svečanosti tudi nemški cesar. To je mogoče, saj je cesar rad na poti. — Senat ali gosposka hiša v Rimu nima sedanje vlade posebno v časih in je te dni vrgla načrt postave o častnikih pod klop, vendar pa vlada zavoljo tega ne odstopi, češ, da tudi njej ni veliko do te postave! Kislo grozdje!

Francija. Sodnije imajo še vedno dela s panamsko goljufijo. Sedaj pride več poslancev na tožnjo klop in kaže se, da bode sodba ostra, za-njo pa pride pomilosočenje, saj vrana vrani ne izkljuje očij in tudi na ministerstvu drži se več denarja iz onih goljufij. — V Angersu se spopolni katoliško vseučilišče, ali denar se nabira za-nj. Žal, da si država svoji druga vseučilišča, če jih tudi plačuje le katol. ljudstvo.

Anglija. Zoper irsko ustavo dela sedaj hudo rabuko posebno stranka Churchilla. Da naj dobijo katol. Irci vsaj nekaj pravic, to je neki »grozno početje«. — S francosko republiko želi vlada ohraniti mir in trdi, da sta si ti državi še lahko prijazni, če tudi hrepenita obe, naj si več sveta dobita pod svojo roko!

Nemčija. Kolikor se kaže doslej, dobi drž. kancelar, grof Caprivi vendar-le za vojaško postavo v drž. zboru večino, toda velika ne bode, pa kaj to dene, če bode le večina! — Oo. jezuitov še zmerom ne pustijo na nemška tla, toliko strahu je pri protestantih zavoljo njih. — Avstrijskih izseljencev ne pustijo več čez Nemško v Ameriko ter jih pošljejo hitro čez mejo, ako jih zasačijo na nemškem ozemlju.

Rusija. Glas se raznaša, da se popelje poleti rusko brodovje v nekatera francoska pristanišča. Vlada še pričakuje le poročil in potem predloži carju načrt za to. Na čelu brodarja bode neki celo sam carevič. Mogoče, pa malo verjetno.

Bolgarija. Metropolita Klemen so v Sofiji spravili v nek samostan in sicer se pravi, na željo mestjanov, ker jim neki ne ugaja politika njegova. Da je mož zoper premembo ustave, po kateri ni treba, da je knez pravoslavne vere, to je jasno, ali mož se sklicuje v tem preglasno na strijca — na ruskega carja.

Srbija. Pri sedanjih volitvah za občinske zastope gredó valovi sila burno in po nekaterih občinah je treba vojakov, da se ohrani mir. V občini Horakašič bili pa so toliko izgredi, da so do polovice volilcev pozaprl. Liberalizem sili se tudi tukaj na vrh in če ne gre iz lepa, pa s silo.

Turčija. Razbojništvo se zopet oglašja, izlasti ob železnicah je videti sumljivih ljudi sedaj tu, sedaj tam in ne vemo, če pa ne nameravajo kje napasti kake železnice, da ženó seboj bogatih potovalcev.

Afrika. Sultan v Sansibaru je umrl in angleški zastopnik je brž izklical za naslednika Hamed ben Thwain. Ljudstvo je ostalo mirno a za Hameda se ne navdušuje.

Amerika. V soboto, dne 4. marcija je prevzel novi predsednik republike »združenih držav«, Cleveland vlado in je v dolgem govoru razložil, kako da bode vladal. No, tudi v Ameriki ni, da daje človek veliko na besede, bolje je že, če vidi dejanje. — V Braziliji razsaja »rumena mrzlca«. Laški parnik »Rosario« je zavlekel to bolezen tudi že do Genuie in zato ostane nekaj dni v Asinari, da se razkuži.

Za poduk in kratek čas.

Romanje k sv. Očetu v Rimu.

Slovenski romarski posebni vlak v Rim gre povodom 50. letnega jubileja škofovstva sv. Očeta papeža Leona XIII. dne 10. aprila t. l. Da se mu tudi verni Slovenci, kakor drugi narodi, poklonijo in svojo udanost izrazijo, priredi g. Jos. Paulin (mednarodna postovalna pisarna) v Ljubljani, v zjedinenju s katoliško družbo, posebni brzovlak tje, kateri se goraj omenjeni dan ob 10. uri dopoldne odpelja iz Maribora, ob 2. uri popoldne iz Ljubljane, ter dospe v torek 11. aprila ob 3. uri popoldne v Rim. Vdeleženci bodo se vsprejemali med Mariborom in Gorico, iz Koroškega tudi v Vidmu (Udine). Taisti bodo vidno nosili posebne znamke. Vožnja tje je skupna in naravnost, preko Padove, Florence, nazaj pa posamezna, v 30 dneh, z vsakim vlakom, tudi brzovlakom, s 6 kratnim povoljnim prenehanjem, po enaki progi, ali pa preko Loreto. Stanovanje, vspered slavnosti itd. v Rimu, oskrboval bo posebni odbor, enako kažipota in tolmače. Med bivanjem v Rimu izhajal bo posebni list, ter prinašal Slovencev se tikajoče zanimivosti. Tudi knjižica »Slovensko-laški potovalni tolmač« bo na razpolago.

Vlak bo sestavljen iz I., II. in III. razreda voz, na željo tudi iz spalnih in salonskih voz, ki bodo brez premembe do Rima peljani. Vozne cene, okoli na pol znižane, bodo v kratkem naznanjene (od Maribora v Rim in nazaj okoli 29 fl. in višje). Vozni listki naj se prej ko prej naročijo, ali vsaj do 4. aprila, pri goraj imenovanem. Taisti oskrbuje tudi stanovanje in daje vsakošnjo pojasnila. Slovenci, ne zamudimo te lepe prilike in pokažimo v mnogobrojnem številu vernost in udanost našemu svetemu očetu, ter ob enem ogledamo prekrasno prestolico katolištva in lepe laške pokrajine.

P.

Značaj.

Napisal J. Sattler.

Ni treba, da bi bil vsak človek bogat, učen, močen; to tudi biti ne more, ker bodo vedno različni stanovi, dokler bo hodil človeški rod po zemlji; ali vsakdo mora biti značajan, tudi največji siromak. Čitatelji »Slov. Gosp.« so že mnogokrat brali besede: »značajan«, »značaj«, »značajnost«; žal, da čitamo tudi pogostoma: ta ali oni Slovenec je »breznačajan«. Kaj pomenijo ti izrazi?

Značaj je neka stalna posebnost vsega našega hodenja in dejanja. Ta posebnost pa ni prirojena človeku; zategadel ne moremo reči o značajnem možu, da je take krvi; temveč on si je pridobil s krepko svojo voljo in s pomočjo božjo, da se vedno ravna po pravih in poštenih načelih. Zatorej že naprej lahko sklepamo in sodimo o takem možu, kako se bode vedel o tej ali oni priliki in kako delal v tem ali unem slučaju. Ako pa človek nima takšnih stalnih in trdnih načel, podoben je trstu, ki ga maje vsaka sapica; tak človek je vetrnjak, omahljivec, breznačajnejš, figa-mož. Toda oglejmo si natančneje jekleni, čisti in blagi značaj!

Značajni mož hodi vedno ravno pot, kakor solnčni žarki. Nič ga ne odvrne od tega, kar je spoznal za dobro in pošteno; on zahteva neprestano in nepreprosnost, česar ima zahtevati pravico. Kar mu velevala vest, od tega ne odjenja in ne odstopi ni za pedenj, ne zmeneč se za to, je-li ga ljudje hvalijo ali grajajo, je-li mu bode to v osebno korist ali škodo.

Tak je bil sv. Ivan Krstnik; brez strahu in ozira je grajal kralja Heroda Antipa, ker je živel z ženo svojega brata v prešestni zvezi. Zategadel ga je dal Herod